

Avfallsförordning 22.12.1993/1390

Denna lag har upphävts genom L 17.6.2011/646, som gäller fr.o.m. 1.5.2012.
Bestämmelserna i 4 kap. förblir dock i kraft, se AvfallsL 646/2011 148 § 3 mom.

På föredragning av miljöministern stadgas med stöd av avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/93):

1 kap

Allmänna stadganden

1 §

Närmare stadganden om avfallslagens tillämpningsområde

1 mom. har upphävts genom F 18.2.2000/171. (18.2.2000/171)

2 mom. har upphävts genom F 18.2.2000/171. (18.2.2000/171)

Avfallslagens stadganden tillämpas på

1) sådant avfall från fartyg som avses i lagen om förhindrande av vattnens förorening, förorsakad av fartyg (300/79), från det att avfallet har tagits emot i en anordning för emottagning av avfall vilken avses i 16, 21 eller 26 § nämnda lag, och på

2) avfall som uppkommit och mark som förorenats vid en oljeskada på ett land- eller vattenområde, från det att de första åtgärder som behövs för att förhindra oljeskadan har vidtagits.

2 §

Tillämpningen av avfallslagen inom försvarsmakten

Om tillämpningen av avfallslagen eller stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den kan äventyra sådant hemlighållande av saker som rikets säkerhet kräver eller om försvarsmaktens speciella karaktär medför att en sådan tillämpning inte är möjlig, kan avvikelser från stadgandena eller bestämmelserna göras i den omfattning som är nödvändig i fråga om följande objekt:

1) operativa ledningscentraler samt bevaknings- och signalstationer,

2) industri- och produktionsinrättningar, inklusive depåer samt sådana reparationsverkstäder som inte i första hand är till för underhåll av bilar eller skötsel av fastigheter,

3) försvarsmaktens särskilt inhägnade och bevakade upplag för beredskapsmateriel,

4) flygbaser,

5) kustartillerifort,

6) flottstationernas örlogshamnar, samt

7) försöks- och forskningsinrättningar.

Om avvikande tillämpning av stadgandena och bestämmelserna i fråga om de objekt som nämns i 1 mom. bestämmer försvarsministeriet efter att ha hört miljöministeriet.

3 § (20.6.1996/472)

Klassificering som avfall

Som avfall som avses i 3 § 1 mom. 1 punkten avfallslagen klassificeras de föremål och ämnen som uppräknas i bilaga 1 till denna förordning.

3 a § (20.6.1996/472)

Klassificering som problemavfall

Som problemavfall som avses i 3 § 1 mom. 2 punkten avfallslagen klassificeras avfall som hör till de kategorier som avses i bilaga 2 och 3 till denna förordning och även annat avfall, som har införts som problemavfall i den förteckning över de vanligaste typerna av avfall och över problemavfall som avses i 75 § 1 punkten avfallslagen.

En närings-, trafik- och miljöcentral kan i enstaka fall besluta (29.12.2009/1815)

1) att avfall som införts som problemavfall inte är problemavfall, om avfallsinnehavaren tillförlitligt visar att avfallet i fråga inte har någon sådan egenskap som finns uppräknad i bilaga 4, samt

2) att även annat avfall är problemavfall, om avfallet har någon i bilaga 4 uppräknad egenskap och en klassificering av avfallet som problemavfall är nödvändig för att fara eller skada som orsakas av avfallet skall kunna förebyggas eller bekämpas.

En närings-, trafik- och miljöcentral skall för uppföljning sända en kopia av beslut som den fattat med stöd av 2 mom. till Finlands miljöcentral, som halvårsvis skall tillställa vederbörande ministerium ett sammandrag av besluten. (29.12.2009/1815)

4 §

Definitioner på återvinning och behandling av avfall

Återvinning enligt 3 § 1 mom. 10 punkten avfallslagen är de förfaranden som uppräknas i bilaga 5 till denna förordning samt behandling enligt 3 § 1 mom. 11 punkten avfallslagen de förfaranden som uppräknas i bilaga 6 till denna förordning.

4 a § (10.5.2007/565)

Offentlig verksamhet

Följande verksamhet inom statens, kommuners och församlingars samt offentligrättsliga sammanslutningars och föreningars offentliga förvaltning och service anses som i 10 § 1 mom. avfallslagen avsedd offentlig verksamhet:

- a) offentlig hälsovård och socialtjänst,
- b) offentlig förvaltning och försvar,
- c) offentlig utbildning,
- d) offentlig miljövård,
- e) offentlig fritids-, kultur- och idrottsverksamhet,
- f) andra motsvarande offentliga tjänster.

2 kap

Allmänna kvalitetskrav vid anordnande av avfallshantering

5 §

Insamling, förpackning och märkning av avfall samt lämnande av upplysningar om avfall

Avfall skall samlas ihop samt enligt behov förpackas och märkas liksom även upplysningar om avfallet lämnas så att behörig avfallshantering kan anordnas för avfallet och så att avfallet inte medför fara eller skada för hälsan eller miljön.

6 §

Påskrifter på problemavfalls emballage

På ett emballage som innehåller problemavfall skall antecknas avfallets och avfallsinnehavarens namn samt de upplysningar och varningar som är nödvändiga för säkerheten och för att avfallshanteringen skall kunna ordnas på behörigt sätt.

Den skyldighet att förse emballage med påskrift som avses i 1 mom. gäller problemavfall som uppstått i hushåll eller därmed jämförbar verksamhet från den tidpunkt när det har överlämnats och samlats på en kommunal eller någon annan mottagningsplats för problemavfall. (20.6.1996/472)

7 §

Lastning och transport av avfall

Lastningen och transporten av avfallet skall anordnas så att omgivningen förorsakas så litet buller och andra störningar som möjligt därav.

Avfallet skall transporteras i ett transportmedel med slutet karosseri eller i ett emballage i transportmedlet. Avfallet kan också transporteras på något annat sätt, om det kan säkerställas att avfallet inte kommer ut i miljön under lastningen och transporten.

8 §

Återvinning och behandling av avfall

Platser för återvinning och behandling av avfall skall planeras, anläggas, byggas och skötas så att de och användningen av dem inte medför fara eller skada för hälsan eller miljön. Härvid skall i synnerhet tillses att

1) en avstjälningsplats är sådan och används så att den eller dess trafik inte medför fara eller olägenhet för omgivningens bosättning eller för dem som använder avstjälningsplatsen, inte heller förstörelse av landskapet, förorening av marken eller nedskräpning av miljön och så att avstjälningsplatsens läk- och avrinningsvatten vid behov tas till vara och renas eller leds någon annanstans för att renas,

2) en förbränningsanläggning eller därmed jämförbar anläggning som använder avfall som bränsle är sådan och används så att förbränningen av avfallet och nedbrytningen av de skadliga ämnena där är så fullständig som möjligt och så att rökgaserna renas effektivt och så att den aska och det slagg som uppkommer i anläggningen behandlas på behörigt sätt,

3) en komposterings- eller sorteringsanläggning eller en annan anläggning för återvinning eller behandling av avfall är sådan och används så att den inte åsamkar olägenheter i form av lukt eller buller och inte förorening av marken, nedskräpning av miljön eller andra därmed jämförbara olägenheter som är utmärkande för anläggningen i fråga och så att utsläpp av avrinningsvatten i omgivningen förhindras på behörigt sätt,

4) en mottagningsplats för problemavfall är sådan och används så att den inte medför fara eller olägenhet för omgivningens bosättning, dem som använder mottagningsplatsen eller för den allmänna säkerheten, inte heller förorening av marken eller nedskräpning av miljön och så att utsläpp av avrinningsvatten i omgivningen förhindras på behörigt sätt, samt

5) en omlastningsplats är sådan och används så att den inte medför olägenheter i form av buller eller damm eller nedskräpning av miljön.

9 §

Urbrukta återvinnings- och behandlingsplatser för avfall

Efter att mottagningen av avfall upphört på en återvinnings- eller behandlingsplats för avfall eller på en del av en sådan plats skall den använda platsen eller delen av platsen utan dröjsmål försättas i ett sådant skick att den efter urbruktagandet inte medför fara eller olägenhet enligt 8 §.

10 §

Ansvarig skötare av återvinnings- och behandlingsplats för avfall

För behörig skötsel, användning och urbruktagande av en återvinnings- eller behandlingsplats för avfall och för uppsikt över verksamheten i anslutning därtill skall den som upprätthåller återvinnings- eller behandlingsplatsen utse en ansvarig skötare av återvinnings- eller behandlingsplatsen som är ansvarig för dessa uppgifter.

3 kap

Tillståndsförfaranden

11 § (18.2.2000/171)

11 § har upphävts genom F 18.2.2000/171.

11 a § (5.7.2007/758)

11 a § har upphävts genom F 5.7.2007/758.

11 b § (5.7.2007/758)

11 b § har upphävts genom F 5.7.2007/758.

11 c § (5.7.2007/758)

11 c § har upphävts genom F 5.7.2007/758.

11 d § (5.7.2007/758)

11 d § har upphävts genom F 5.7.2007/758.

11 e § (24.1.1995/64)

Säkerhet för avfallstransporter

Som sådan säkerhet för transporter som avses i avfallstransportförordningen kan Finlands miljöcentral godkänna bankdepositioner, bankgarantier eller försäkringar som täcker kostnaderna för eventuell återsändning, alternativ återvinning eller behandling av avfallet samt för åtgärder i anslutning därtill.

11 f § (24.1.1995/64)

Uppbörd av kostnader för avfallstransporter

Finlands miljöcentral uppbär de administrativa kostnader för behandling av och övervakning i anslutning till anmälan som avses i avfallstransportförordningen samt sedvanliga kostnader för behövliga undersökningar och kontroller på det sätt som miljöministeriet bestämmer särskilt. De kostnader som staten åsamkas av återsändning, behandling eller återvinning av avfall skall Finlands miljöcentral uppbära i enlighet med avfallstransportförordningen, i första hand ur den säkerhet som ställs för transporten.

11 g § (29.12.1994/1414)

Förordnande av tullanstalter

Tullstyrelsen kan i enlighet med avfallstransportförordningen förordna om de finska tullanstalter via vilka avfall skall transporteras till eller från Europeiska gemenskapen.

11 h § (5.7.2007/758)

11 h § har upphävts genom F 5.7.2007/758.

11 i § (5.7.2007/758)

11 i § har upphävts genom F 5.7.2007/758.

11 j § (5.7.2007/758)

11 j § har upphävts genom F 5.7.2007/758.

12 § (29.12.2009/1815)

Anmälan om verksamhet till avfallsregistret

Den anmälan för införande i avfallsregistret som nämns i 49 § avfallslagen skall göras till den närings-, trafik- och miljöcentral i vars verksamhetsområde verksamhetsidkaren har sin hemort.

13 § (18.2.2000/171)

Innehållet i anmälan till avfallsregistret

I anmälan till avfallsregistret om verksamhet som nämns i 49 § 1 mom. 1 punkten avfallslagen skall ingå

- 1) verksamhetsidkarens namn eller firma och kontaktpersonens namn samt dessas hemort eller hemkommun enligt lagen om hemkommun (201/1994) och adressuppgifter,
- 2) ett handelsregisterutdrag, om verksamheten kräver en anteckning i handelsregistret,
- 3) en kopia av trafiktillståndet,
- 4) en utredning om transportmaterielen,
- 5) uppgifter om arten, beskaffenheten och mängden av avfall som insamlas och transporteras,
- 6) uppgifter om verksamhetsområdet,
- 7) uppgifter om den sakkunskap som står till verksamhetsidkarens förfogande,
- 8) uppgifter för en bedömning av verksamhetsidkarens solvens eller utredning om de säkerheter som ställs.

I anmälan till avfallsregistret om verksamhet som nämns i 49 § 1 mom. 2 punkten avfallslagen skall ingå

- 1) verksamhetsidkarens namn eller firma och kontaktpersonens namn samt dessas hemort eller hemkommun enligt lagen om hemkommun och adressuppgifter,
- 2) ett handelsregisterutdrag, om verksamheten kräver en anteckning i handelsregistret,

3) en utredning om arten, beskaffenheten och mängden av och ursprunget till avfall som säljs eller förmedlas till utlandet för återvinning eller behandling,

4) en utredning om den sakkunskap som står till verksamhetsidkarens förfogande,

5) uppgifter för en bedömning av verksamhetsidkarens solvens eller utredning om de försäkringar som behövs för att driva verksamheten, eller de säkerheter som ställs.

3 mom. har upphävts genom F 18.11.2004/988. (18.11.2004/988)

14 § (29.12.2009/1815)

Behandlingen av anmälningar till avfallsregistret

Närings-, trafik- och miljöcentralen granskar utan dröjsmål anmälan, begär vid behov tilläggsuppgifter av verksamhetsidkaren för komplettering av anmälan, fattar beslut med anledning av anmälan samt antecknar uppgifter om beslutet i avfallsregistret.

Om den verksamhet som avses i anmälan sträcker sig till två eller flera närings-, trafik- och miljöcentralers område, antecknas uppgifterna om verksamheten på grundval av samma anmälan i avfallsregistret hos miljöcentralerna i fråga.

14 a § (18.2.2000/171)

Beslut om godkännande för anteckning i avfallsregistret

Av det beslut som ges på grund av anmälan skall framgå

1) de uppgifter som ingår i anmälan,

2) avgörande om godkännande för anteckning i avfallsregistret eller om att verksamheten inte godkänns,

3) föreskrifter som meddelas,

4) motiveringen till beslutet och de bestämmelser som tillämpats.

Verksamhetsidkaren skall tillställas det beslut som fattas på grund av anmälan. Till beslutet skall fogas en besväransvisning.

14 b § (29.12.2009/1815)

Övervakning av verksamhet som godkänts för anteckning i avfallsregistret

Närings-, trafik- och miljöcentralen kan i sitt beslut om godkännande för anteckning i avfallsregistret närmare föreskriva att verksamhetsidkaren vid bestämda tider till avfallsregistret skall lämna sådana uppgifter som behövs för övervakningen av verksamheten.

Den som idkar en verksamhet som godkänts för anteckning i avfallsregistret skall meddela närings-, trafik- och miljöcentralen om sådana omställningar i verksamheten som kan ha betydelse med tanke på de uppgifter som antecknats i registret.

Närings-, trafik- och miljöcentralen skall till den som godkänts för anteckning i avfallsregistret vid utgången av det kalenderår då tre år förflutit efter att det senaste ändringsmeddelandet om verksamhetsidkaren lämnats sända ett utdrag av uppgifterna i avfallsregistret för granskning.

4 kap

Avfallshanteringsarbeten

15 § (15.8.1997/775)

Avtal om avfallshanteringsarbete

I det avtal om avfallshanteringsarbete som nämns i 35 § avfallslagen och som ingås mellan staten och kommunen skall preciseras arbetets syfte och utförandet av det, kostnaderna och fördelningen av dessa, tillsynen över arbetet och slutförandet av det, biläggandet av meningsskiljaktigheter och eventuellt återkrav av kostnaderna samt andra behövliga uppgifter.

När ett sådant avtal som nämns i 1 mom. inte ingås skall kommunen ha möjlighet att anföra sin synpunkt på utförandet av avfallshanteringsarbetet.

16 §

Återkrav av kostnader för avfallshanteringsarbete

De kostnader som ett avfallshanteringsarbete har förorsakat staten skall återkrävas av den som enligt avfallslagen är skyldig att rengöra området. Kostnaderna skall dock inte återkrävas, om återkrav är oskäligt, eller om det är sannolikt att medlen inte kan fås tillbaka eller om det av andra härmed jämförbara orsaker inte är ändamålsenligt att återkräva dem.

Om det innan avfallshanteringsarbetet inleds är uppenbart att kostnaderna enligt 1 mom. skall återkrävas, får arbetet inte påbörjas, om det inte föreligger ett lagakraftvunnet beslut om tvångsutförande, eller om man inte kommit överens om betalningen av kostnaderna med den som är skyldig att snygga upp området. Arbetet får dock påbörjas, om det är fråga om en situation som avses i 62 § miljöskyddslagen (86/2000). (18.2.2000/171)

5 kap

Vissa myndigheter och deras uppgifter

17 § (24.1.1995/64)

Miljöförvaltningens uppgifter

Finlands miljöcentral skall, utöver vad som stadgas i avfallslagen,

1) föra ett samregister över avfallsregistren,

2) bedriva forskning om avfall och avfallshantering, ordna utbildning, bedriva upplysning, rådgivning och informationsverksamhet samt utarbeta statistik och bedriva uppföljning,

3) delta i uppgörandet av den riksomfattande avfallsplanen och beredningen av de föreskrifter och anvisningar som skall meddelas med stöd av avfallslagen,

4 punkten har upphävts genom F 5.7.2007/758. (5.7.2007/758)

5) utföra de andra uppgifter i anslutning till verksamhetsområdet som miljöministeriet bestämmer.

Närings-, trafik- och miljöcentralerna skall, utöver vad som stadgas i avfallslagen, (29.12.2009/1815)

1) bedriva forskning om avfall och avfallshantering vilken betjänar regionalförvaltningen, ordna utbildning, bedriva upplysning, rådgivning och informationsverksamhet samt utarbeta statistik och bedriva uppföljning,

2) delta i uppgörandet av den regionala avfallsplanen, samt

3) utföra de andra uppgifter i anslutning till verksamhetsområdet som åläggs dem.

18 § (26.3.1997/269)

Sakkunnigmyndigheter och -inrättningar

Sakkunnigmyndigheter och -inrättningar när det gäller avfallsfrågor är inom respektive verksamhetsområde social- och hälsovårdsministeriet, folkhälsoinstitutet, tullverket, statens tekniska forskningscentral samt Finlands miljöcentral. Dessa myndigheter och inrättningar ger utlåtanden och gör undersökningar och utredningar för miljöministeriet och tillsynsmyndigheterna enligt avfallslagen.

19 § (11.2.2000/126)

19 § har upphävts genom F 11.2.2000/126.

20 § (15.8.1997/775)

Tillsynen över iakttagandet av avfallslagen inom försvarsmakten

Iakttagandet av avfallslagen inom försvarsmakten övervakas i fråga om de objekt som avses i 2 § 1 mom. av försvarsministeriet, när försvarsministeriet har utfärdat i 2 § 2 mom. avsedda bestämmelser om tillämpning av avfallslagen eller av bestämmelser som utfärdats med stöd av den i fråga om dessa objekt. Försvarsministeriet är skyldigt att på begäran lämna miljöministeriet uppgifter om tillämpningen av avfallslagen i fråga om ovan nämnda objekt. Miljöministeriet får inte lämna ut dessa uppgifter till någon annan utan försvarsministeriets samtycke.

6 kap

Särskilda stadganden

21 § (18.2.2000/171)

Avfallsregistrens samregister

I det samregister över avfallsregistren som nämns i 17 § 1 mom. 1 punkten ingår följande avfallsregister:

- 1) Finlands miljöcentrals avfallsregister, som innehåller uppgifter om anmälningar om internationella avfallstransporter och de beslut som fattats med anledning av anmälningarna,
- 2) närings-, trafik- och miljöcentralernas avfallsregister, som innehåller uppgifter om yrkesmässig insamling och transport av avfall, om verksamhet som avfallsförsäljare och avfallsförmedlare, om avfallet är avsett för återvinning eller behandling utomlands, om producentsammanslutningar och om verksamhetsidkare. (29.12.2009/1815)

22 §

Förvarande av uppgifter om avfall och avfallshantering

De uppgifter om avfall och avfallshantering som avses i 51 § 3 mom. avfallslagen skall förvaras tre år, om inte annorlunda stadgas eller bestäms någon annanstans.

23 §

Kontroll

Den som företar en kontroll enligt 54 § avfallslagen skall meddela kontrollen på förhand till innehavaren av det ställe som skall kontrolleras eller till dennes företrädare, om det inte föreligger särskilda skäl att inte meddela kontrollen.

Kontrollen skall utföras så att ändamålet med tillsynen fylls utan att verksamheten störs onödigt.

Över kontrollen skall utan dröjsmål uppsättas ett protokoll där de missförhållanden som iakttagits skall nämnas. En kopia av protokollet skall delges innehavaren av det kontrollerade stället.

24 § (21.5.1999/614)

24 § har upphävts genom F 21.5.1999/614.

25 § (26.3.1997/269)

Närmare föreskrifter och anvisningar

Miljöministeriet kan:

- 1) efter att ha hört social- och hälsovårdsministeriet meddela närmare föreskrifter om och bevilja undantag från förpackning och märkning av problemavfall samt meddela föreskrifter om förpackning och märkning av även annat avfall liksom även om märkning av avfallets förvaringsplats och om lämnande av upplysningar om avfall, samt

2) meddela närmare föreskrifter och aisningar över om andra omständigheter som är nödvändiga för verkställigheten och tillämpningen av denna förordning.

7 kap

Ikraftträdelse- och Övergångsstadganden

26 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1994, med undantag av 6 §, som träder i kraft den 1 januari 1997, och 19 §, som träder i kraft den 1 mars 1994. (20.6.1996/472)

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Bilaga 1

AVFALLSKATEGORIER

Som avfall klassificeras

- Q 1 Produktions- och konsumtionsrester som inte individualiseras närmare nedan.
- Q 2 Produkter som inte uppfyller uppställda kvalitetskrav.
- Q 3 Produkter för vilka tiden för användning har löpt ut.
- Q 4 Material som spillts ut, fördärvats eller utsatts för någon annan olyckshändelse, inklusive material, utrustning och föremål som förorenats på grund av olyckshändelsen.
- Q 5 Material som förorenats eller nedsmutsats i samband med planerade åtgärder, t.ex. rester från reningsförfaranden, förpackningsmaterial och behållare.
- Q 6 Oanvändbara delar, t.ex. kasserade batterier och uttjänta katalysatorer.
- Q 7 Ämnen som inte längre har tillfredsställande prestanda, t.ex. förorenade syror och lösningsmedel samt förbrukade härdsalter.
- Q 8 Restprodukter från industriprocesser, t.ex. slagg och destillationsåterstoder.
- Q 9 Restprodukter från processer för att bekämpa utsläpp, t.ex. skrubberslam, stoft från slangfilter och använda filter.
- Q 10 Restprodukter från bearbetning eller efterbehandling, t.ex. svarv- och frässpån.
- Q 11 Restprodukter från utvinning och bearbetning av råvaror, t.ex. gruvslag och slam från oljefält.
- Q 12 Förorenade material, t.ex. olja förorenad av polyklorerade bifenyl (PCB).
- Q 13 Varje material, ämne eller produkt vars användning har förbjudits i lag.
- Q 14 Varor som innehavaren inte längre har användning för, t.ex. kasserat material från jordbruk, hushåll, kontor, handel och affärsverksamhet.
- Q 15 Förorenade material, ämnen och produkter som uppkommit som resultat av marksanering.
- Q 16 Också övriga material, ämnen eller produkter som innehavaren har kasserat eller avser eller är skyldig att kassera.

Bilaga 2

KATEGORIER ELLER ALLMÄNNA TYPER AV PROBLEMAVFALL, KATEGORISERADE EFTER AVFALLETS NATUR ELLER DEN VERKSAMHET DÄR DET HAR UPPKOMMIT*

Bilaga 2 A.

Avfall som företer en eller flera av de egenskaper som anges i bilaga 4 och som består av följande ämnen eller material:

1. Anatomiska ämnen; sjukhus- eller annat sjukvårdsavfall.
2. Farmaceutiska preparat, läkemedel och veterinärmedicinska produkter.
3. Träskyddskemikalier.
4. Biocider och fytofarmaka.
5. Rester av ämnen använda som lösningsmedel.
6. Halogenerade organiska ämnen som inte använts som lösningsmedel, utom inerta polymera material.
7. Härdsalter innehållande cyanider.
8. Mineraloljor och oljehaltiga ämnen, t.ex. borrhslam.
9. Blandningar och emulsioner av olja och vatten samt kolväten och vatten.
10. Ämnen som innehåller polyklorerade bifenyler (PCB) eller polyklorerade terfenyler (PCT), t.ex. isolervätskor.
11. Tjärartade ämnen från raffinering, destination och pyrolysbehandling, t.ex. destillationsåterstoder.
12. Tryckfärg, färgämnen, pigment, färg, lack och fernissor.
13. Harts, latex, mjukgörare samt lim och andra bindemedel.
14. Kemiska ämnen från forskning och utveckling eller undervisning som inte identifierats eller är nya och vilkas effekt på människan eller miljön är okänd, t.ex. laboratorierester.
15. Pyrotekniska ämnen och andra ämnen av explosiv beskaffenhet.
16. Fotografiska kemikalier och processmaterial.
17. Material som är förorenade med något ämne som är kemiskt närstående polyklorerade dibensofuran.
18. Material som är förorenade med något ämne som är kemiskt närstående polyklorerade dibenso-p-dioxin.

Bilaga 2 B.

Avfall som innehåller någon av de beståndsdelar som finns upptagna i bilaga 3 och företer någon av de egenskaper som finns upptagna i bilaga 4 samt som består av följande ämnen eller material:

19. Animaliska eller vegetabiliska tvålar, fetter och växer.
20. Icke halogenhaltiga organiska ämnen som inte använts som lösningsmedel.
21. Oorganiska ämnen som inte innehåller metaller eller metallföreningar.
22. Aska eller slagg.

23. Jord, sand och lera inklusive muddermassor.
24. Icke cyanidhaltiga härdsalter.
25. Metallstoft och -pulver.
26. Använda katalysatormassor.
27. Vätskor eller slam innehållande metaller eller metallföreningar.
28. Restprodukter från bekämpning av utsläpp, t.ex. stoft från slangfilter, utom slam som nämns vid punkterna 29, 30 och 33.
29. Skrubberslam.
30. Slam från vattenreningsanläggningar.
31. Restprodukter från dekarbonisering.
32. Kasserade jonbytarmassor.
33. Avloppsslam, obehandlat eller olämpligt för jordbruksändamål.
34. Restprodukter från rengöring av tankar eller utrustning.
35. Förorenad utrustning.
36. Förorenade behållare, t.ex. förpackningar och gastuber som har haft ett innehåll, vari ingått någon av beståndsdelarna upptagna i bilaga 3.
37. Batterier och andra elektriska celler.
38. Vegetabiliska oljor.
39. Material från selektiv avfallsinsamling från hushåll som uppvisar någon av de egenskaper som finns upptagna i bilaga 4.
40. Annat avfall som innehåller någon av beståndsdelarna uppräknade i bilaga 3 och som har någon av de egenskaper som finns upptagna i bilaga 4.

*Avfall kan vara flytande, slamformigt eller fast. Vissa upprepningar i förhållande till förteckningen i bilaga 3 är avsiktliga.

Bilaga 3

BESTÅNDSDELAR SOM GÖR ATT I BILAGA 2 B UPPTAGNA AVFALL KLASSIFICERAS SOM PROBLEMAVFALL OM DET HAR EGENSKAPER BESKRIVNA I BILAGA 4*

Avfall som innehåller följande ämnen:

- C 1 Beryllium och berylliumföreningar.
- C 2 Vanadinföreningar.
- C 3 Sexvärda kromföreningar.
- C 4 Koboltföreningar.
- C 5 Nickelföreningar.
- C 6 Kopparföreningar.
- C 7 Zinkföreningar.
- C 8 Arsenik och arsenikföreningar.
- C 9 Selen och selenföreningar.
- C 10 Silverföreningar
- C 11 Kadmium och kadmiumföreningar.

- C 12 Tennföreningar.
- C 13 Antimon och antimonföreningar.
- C 14 Tellur och tellurföreningar.
- C 15 Bariumföreningar, utom bariumsulfat.
- C 16 Kvicksilver och kvicksilverföreningar.
- C 17 Tallium och talliumföreningar.
- C 18 Bly och blyföreningar.
- C 19 Oorganiska sulfider.
- C 20 Oorganiska fluorföreningar, utom kalciumfluorid.
- C 21 Oorganiska cyanider.
- C 22 Följande alkali- eller alkaliska jordartsmetaller: litium, natrium, kalium, kalcium och magnesium i obunden form.
- C 23 Sura lösningar eller syror i fast form.
- C 24 Basiska lösningar eller baser i fast form.
- C 25 Asbeststoff och -fibrer.
- C 26 Fosfor och fosforföreningar, utom mineraliska fosfater.
- C 27 Metallkarbonyler.
- C 28 Peroxider.
- C 29 Klorater.
- C 30 Perklorater.
- C 31 Azider.
- C 32 Polyklorerade bifenyler (PCB) och polyklorerade terfenyler (PCT).
- C 33 Farmaceutiska preparat eller veterinärmedicinska produkter.
- C 34 Biocider och fytofarmaceutiska ämnen, t.ex. bekämpningsmedel.
- C 35 Smittfarliga ämnen.
- C 36 Kreosot.
- C 37 Isocyanater och tiocyanater.
- C 38 Organiska cyanider, t.ex. nitriler.
- C 39 Fenoler och fenolföreningar.
- C 40 Halogenerade lösningsmedel.
- C 41 Organiska lösningsmedel, utom halogenerade.
- C 42 Organiska halogenföreningar, utom inerta polymerer och andra ämnen upptagna i denna bilaga.
- C 43 Aromatiska föreningar, polycykliska och heterocykliska organiska föreningar.
- C 44 Alifatiska aminer.
- C 45 Aromatiska aminer.
- C 46 Etrar.
- C 47 Ämnen med explosiv beskaffenhet, utom sådana som upptagits på annan plats i denna bilaga.
- C 48 Organiska svavelföreningar.
- C 49 Alla ämnen som är kemiskt närstående polyklorerade dibensofuraner.
- C 50 Alla ämnen som är kemiskt närstående polyklorerade dibenso-p-dioxiner.

C 51 Kolväten och deras syre-, kväve- eller svavelföreningar som inte tagits upp på annan plats i denna bilaga.

*Det förekommer avsiktligt vissa överlappningar med förteckningen över avfallsslag enligt ursprung i bilaga 2.

Bilaga 4 som PDF. (22.11.2001/1128)

Bilaga 5 (20.6.1996/472)

ÅTERVINNINGSFÖRFARANDEN

R 1 Användning främst som bränsle eller som annan energikälla.

R 2 Tillvaratagande eller regenerering av lösningsmedel.

R 3 Återvinning eller tillvaratagande av organiska ämnen som inte används som lösningsmedel, inklusive kompostering och andra biologiska omvandlingsprocesser.

R 4 Återvinning eller tillvaratagande av metaller och metallföreningar.

R 5 Återvinning eller tillvaratagande av andra oorganiska material.

R 6 Regenerering av syror eller baser.

R 7 Återvinning av komponenter som använts vid bekämpning av utsläpp.

R 8 Återvinning av komponenter från katalysatorer.

R 9 Omraffinering eller annan återanvändning av olja.

R 10 Behandling i markbädd som medför agrikulturella eller ekologiska fördelar.

R 11 Användning av avfall som uppkommit genom något av förfarandena R 1-R 10.

R 12 Utväxling av avfall för tillämpning av något av förfarandena R 1-R 11 på avfallet.

R 13 Lagring av avfall som skall bli föremål för något av förfarandena R 1- R 12, utom tillfällig lagring på den plats där avfallet har uppkommit innan det transporteras bort.

Bilaga 6 (20.6.1996/472)

BEHANDLINGSFÖRFARANDEN

D 1 Deponering i eller på marken, t.ex. på avstjälningsplatser.

D 2 Behandling i markbädd, t.ex. biologisk nedbrytning av vätskeformigt eller slamartat avfall i jord.

D 3 Djupinjicering, t.ex. insprutning av pumpbart avfall i brunnar, saltgruvor eller naturligt förekommande formationer.

D 4 Invallning, t.ex. placering av vätskeformigt eller slamartat avfall i dagbrott, dammar eller uppdämningsbassänger.

D 5 Deponering på särskilt planerade avstjälningsplatser, t.ex. placering i inklädda, separata förvaringsutrymmen som är täckta och avskilda från varandra och från den omgivande miljön.

D 6 Utsläpp till andra vatten än hav.

D 7 Utsläpp till hav, inklusive deponering under havsbotten.

D 8 Sådan biologisk behandling som inte annars anges i denna bilaga och som leder till föreningar eller blandningar som behandlas med något av förfarandena D 1-D 12.

D 9 Sådan fysikalisk-kemisk behandling som inte annars anges i denna bilaga och som leder till föreningar eller blandningar som behandlas med något av förfarandena D 1-D 12, t.ex. avdunstning, torkning eller rostning.

D 10 Förbränning på land.

D 11 Förbränning till havs.

D 12 Permanent lagring, t.ex. placering av behållare i en gruva.

D 13 Sammanslagning eller blandning innan något av förfarandena D 1-D 12 tillämpas.

D 14 Omförpackning innan något av förfarandena D 1-D 13 tillämpas.

D 15 Lagring innan något av förfarandena D 1-D 14 tillämpas, utom tillfällig lagring på den plats där avfallet har uppkommit innan det transporteras bort.

Bilaga 20 till EES-avtalet: rådets direktiv (75/422/EEG), ändrat genom direktiv (91/156/EEG)

Ikraftträdelsestadganden:

29.12.1994/1414:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1995.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

RP 305/94, MiUB 13/94, Rådets förordning (EEG) nr 259/93, EGT nr L 30, 6.2.1993, s. 1

24.1.1995/64:

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1995.

20.6.1996/472:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1997.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Rådets direktiv 91/689/EEG; EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 20, rådets beslut 94/904/EG; EGT nr L 356, 31.12.1994, s. 14 och kommissionens beslut 96/350/EG; EGT nr L 135, 6.6.1996, s. 32

26.3.1997/269:

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1997.

4.4.1997/294:

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1997.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

15.8.1997/775:

Denna förordning träder i kraft den 1 september 1997.

21.5.1999/614:

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1999.

14.1.2000/13:

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2000.

Denna förordning tillämpas även på sådana transporter enligt avfallstransportförordningen som har anmälts men om vilka inte har fattats något beslut förrän denna förordning träder i kraft.

Kommissionens förordning (EG) nr 2408/98; EGT nr L 298, 7.11.1998, s. 19 och kommissionens beslut 1999/816/EG; EGT nr L 316, 10.12.1999, s. 45

11.2.2000/126:

Denna förordning träder i kraft den 29 februari 2000.

18.2.2000/171:

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2000.

Den regionala miljöcentralen skall inom ett år efter att denna förordning trätt i kraft sända från avfallsregistret utdraget för kontroll till sådana verksamhetsidkare som innan denna förordning trätt i kraft har antecknats i avfallsregistret.

Den regionala miljöcentralen skall till avfallsregistret föra in uppgifterna i miljötillstånd som beviljats för insamling av problemavfall enligt lagen om miljötillståndsförfarande (735/1991)

och inom ett år efter denna förordning trätt i kraft sända från avfallsregistret utdraget för konrtoll till verksamhetsidkaren.

Rådets direktiv: 75/442/EEG, EGT nr L 194, 25.7.1975, s. 39; 91/156/EEG, EGT nr L 78, 26.3.1991, s. 32; 91/689/EEG, EGT nr L 377, 31.12.1991, s. 20

22.11.2001/1128:

Denna förordningen träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

18.11.2004/988:

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2004.

10.5.2007/565:

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2007.

5.7.2007/758:

Denna förordning trader i kraft den 12 juli 2007.

29.12.2009/1815:

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.